

Toezichtsonderzoek naar de wijze
waarop er door Bijzondere Federale
Inspectiediensten invulling wordt
gegeven aan de Salduz-regelgeving

---

*Vast Comité van Toezicht
op de politiediensten*

Toezichtsonderzoek

Luchtfoto: WIM ROBBERECHTS & Co

Bron: Kamer van volksvertegenwoordigers, foto gerealiseerd met medewerking van de Directie Luchtsteun van de federale politie.

INHOUD

1. INLEIDING	1
2. BETROKKEN DIENSTEN	2
2.1 Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen (AADA) (FOD Financiën)	2
2.2 Dienst Controle van de Directie Controle van het Wegvervoer en Verkeersveiligheid (FOD Mobiliteit en Vervoer)	2
2.3 Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) (FOD Waso)	2
2.4 Rijksdienst voor Sociale zekerheid (RSZ)	2
2.5 Algemene Directie Toezicht op de Sociale wetten (TSW) (FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg)	3
2.6 Federaal Agentschap voor de Kinderbijslag	3
2.7 Kansspelcommissie (FOD Justitie)	3
2.8 Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) (FOD Binnenlandse Zaken)	3
2.9 Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) (Voogdijminister is de Minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke integratie)	3
2.10 Belgisch instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) (Voogdijminister is de Minister van Digitale Agenda, Telecommunicatie en Post, belast met Administratieve vereenvoudiging, Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee)	4
3. VERLOOP VAN HET ONDERZOEK	5
4. ALGEMENE CONCLUSIES	6
4.1 Salduz-verhoren	6
4.1.1 Bevoegdheid versus Salduz-verhoren	6
4.2 Vorming van het personeel	7
4.2.1 Leidinggevend personeel	7
4.2.2 Uitvoerend personeel	8
4.3 Structuren	9
4.4 Bijscholing	9 ^{1/2}
4.5 Infrastructuur, logistieke voorzieningen en beschikbare documentatie	9
5. AANDACHTSPUNTEN	11
5.1 Kwaliteitscontrole	11
5.2 Gebruikte modellen	11
6. AANBEVELINGEN	12

1. Inleiding

1. Ofschoon kan worden besloten dat de toepassing van de Salduz-regelgeving in de schoot van de geïntegreerde politie op kruissnelheid is gekomen en de invulling ervan tot weinig gevolg of geen klachten van de burger leidt, althans niet bij het Vast Comité P, achtte het Vast Comité P het nuttig om informatie te vergaren betreffende de wijze waarop 10 bijzondere inspectiediensten (BID's) zich voegen naar de wettelijke voorschriften van de Salduz-regelgeving. Dat leek des te meer nodig daar sommige van die diensten steeds vaker samenwerken met de politiediensten (zowel federale als lokale) in het kader van, soms grootschalige, gemeenschappelijke operaties. Het is interessant erop te wijzen dat het Vast Comité P in 2007 niet minder dan 104 van deze bijzondere inspectiediensten heeft geïnventariseerd die onder zijn bevoegdheid vallen, wat de burger vaak niet weet.

2. Het is nuttig hier in herinnering te brengen dat de wet van 13 augustus 2011 tot wijziging van het Wetboek van strafvordering en van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis de Europese richtlijn 2013/48/EU in Belgisch recht omzet. Deze wet handelt over de rechten die worden verleend aan personen die worden verhoord in het kader van een strafonderzoek en meer in het bijzonder het recht om te worden bijgestaan door een advocaat, en dit ongeacht of de persoon verdachte, slachtoffer of getuige is. Het lijkt het Vast Comité P tevens belangrijk om zeer kort toe te lichten wat doorgaans "SALDUZ 1", "SALDUZ 2", "SALDUZ 3" en "SALDUZ 4" wordt genoemd. SALDUZ 1 heeft betrekking op verhoorde personen aan wie geen misdrijf ten laste wordt gelegd (slachtoffers, getuigen, angevers). SALDUZ 2 houdt verband met verdachten die niet van hun vrijheid beroofd zijn en verhoord worden voor misdrijven die niet bestraft worden met vrijheidsbenemende straffen. SALDUZ 3 geldt voor verdachten die niet van hun vrijheid beroofd zijn en verhoord worden voor misdrijven waarop vrijheidsbenemende straffen staan. De categorie SALDUZ 4 is van toepassing op verdachten die van hun vrijheid beroofd zijn en verhoord worden voor misdrijven waarvoor vrijheidsbenemende straffen kunnen worden opgelegd.

3. Gelet op het belang van deze wetgeving, heeft het Vast Comité P zich niet beperkt tot het controleren van de loutere toepassing van de wettelijke bepalingen maar heeft het zijn onderzoeksdaden uitgebreid naar de opleiding van het personeel, de documentatie die dit personeel ter beschikking heeft alsook naar de beschikbare infrastructurele en logistieke voorzieningen.

2. Betrokken diensten

4. Dit onderzoek had betrekking op de volgende 10 diensten.

2.1 Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen (AADA) (FOD Financiën)

5. De Douane staat in voor de bescherming van de samenleving en de bevordering van de internationale handel door het beheer van de buitengrenzen en het verzekeren van de veiligheid van de logistieke keten. Om deze taken uit te voeren, werkt ze nationaal en internationaal samen met andere overheidsdiensten en voornamelijk andere wethandhavingdiensten in de strijd tegen fraude, georganiseerde misdaad en terrorisme.

6. De accijnsdiensten staan in voor de inning van en de controle op, onder meer, aan nationale accijns onderworpen producten zoals koffie en alcoholvrije dranken en op accijnsgoederen die op communautair vlak zijn geharmoniseerd, te weten energieproducten, alcohol en alcoholhoudende dranken en tabaksfabrikaten.

2.2 Dienst Controle van de Directie Controle van het Wegvervoer en Verkeersveiligheid (FOD Mobiliteit en Vervoer)

7. Deze dienst is opgesplitst in weg- en bedrijfscontroleurs, waarbij er door deze twee groepen op verschillende wijze en vanuit een verschillende invalshoek controle wordt gedaan op het goederen- en personenvervoer over de weg.

2.3 Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) (FOD Waso)

8. In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden, voert de SIOD geen eigen onderzoeken. Het betreft een overkoepelend orgaan dat ondersteuning biedt aan de federale sociale inspectiediensten in hun strijd tegen illegale arbeid en sociale fraude.

2.4 Rijksdienst voor Sociale zekerheid (RSZ)

9. Op 1 juli 2017 zijn de inspectiedienst van de RSZ en de Sociale Inspectie van de FOD Sociale Zekerheid samengevoegd tot één inspectiedienst onder de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ). De vernieuwde inspectiedienst vervult een combinatie van opdrachten die de RSZ en de FOD Sociale Zekerheid vroeger apart opnamen, zoals de strijd tegen sociale fraude, sociale dumping en mensenhandel.

2.5 Algemene Directie Toezicht op de Sociale wetten (TSW) (FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg)

10. Deze dienst zorgt ervoor dat de uitvoering van de beleidslijnen inzake collectieve en individuele arbeidsbetrekkingen wordt nageleefd, door een raadgevende, preventieve en repressieve rol te vervullen.

2.6 Federaal Agentschap voor de Kinderbijslag

11. Op 1 juli 2014 werd de dienst FAMIFED, het federaal agentschap voor de kinderbijslag, in het leven geroepen. Vanaf 1 januari 2020 veranderde FAMIFED naar Famiris. Binnen deze organisatie is het de dienst Sociaal Toezicht van het departement Controle die gelast is met het toezicht op de naleving van een reeks beschikkingen zoals opgenomen in de Algemene Kinderbijslagwet en het Sociaal Strafwetboek.

2.7 Kansspelcommissie (FOD Justitie)

12. De taak van de Kansspelcommissie is drieledig. Ten eerste, geeft de commissie advies aan de regering en het parlement. Daarnaast beheert ze vooral vergunningen voor reële en virtuele casino's, reële en virtuele speelautomatenhallen, reële drankgelegenheden, het personeel in kansspel- inrichtingen, leveranciers en herstellende van kansspelen, reële en virtuele weddenschapskantoren, en bel- en mediaspelen. Ten slotte, treedt de Kansspelcommissie op als controle- en tuchtorgaan.

2.8 Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) (FOD Binnenlandse Zaken)

13. Het FANC heeft als missie de gezondheid van de bevolking, de werknemers en het leefmilieu te beschermen tegen het gevaar van ioniserende straling.

2.9 Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) (Voogdijminister is de Minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke integratie)

14. Het FAVV heeft als missie te waken over de veiligheid van de voedselketen en de kwaliteit van het voedsel met als doel de gezondheid van de consumenten, dieren en planten te beschermen.

2.10 Belgisch instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) (Voogdijminister is de Minister van Digitale Agenda, Telecommunicatie en Post, belast met Administratieve vereenvoudiging, Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee)

15. Het BIPT heeft de opdracht om als regulator van de elektronische-communicatiemarkt en van de postmarkt op te treden. Het beheert het elektromagnetische spectrum van de radiofrequenties.

3. Verloop van het onderzoek

16. Eerst werd de leiding van de 10 voornoemde diensten gecontacteerd en werd haar de doelstelling van het onderzoek uiteengezet. Daarna werden de ambtenaren van deze diverse diensten die op het terrein actief zijn geïnterviewd. Teneinde het principe van de tegensprekelijkheid na te leven werden na afloop van deze onderzoeksdaad de conclusies van het Vast Comité P meegedeeld aan de respectievelijke directies opdat zij hem hun opmerkingen te kennen zouden kunnen geven en opdat zij, in voorkomend geval, de maatregelen zouden kunnen nemen die zich volgens hen opdrongen.

4. Algemene conclusies

17. Met uitzondering van de SIOD, is het merendeel van de BID's operationeel actief op het terrein in de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, officier van gerechtelijke politie met bijzondere bevoegdheid of agent van gerechtelijke politie. De SIOD vervult inderdaad een meer coördinerende rol en levert een steunbijdrage aan deze diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

18. Zeven van deze diensten beschikken over een administratief sanctionerende bevoegdheid voor zover zij aan de overtreders een administratieve boete kunnen opleggen. Om die reden moeten de ambtenaren van deze diensten zich voegen naar vormvoorschriften die garant moeten staan voor de rechten van de overtreder. Wanneer de vaststelling het voorwerp uitmaakt van een proces-verbaal, bestemd voor het openbaar ministerie, wordt door de BID's betrokken in dit onderzoek vrijwel systematisch gewacht op de beslissing van deze overheid voor de opstart van een eventuele administratieve procedure.

4.1 Salduz-verhoren

4.1.1 Bevoegdheid versus Salduz-verhoren

19. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat alle BID's die bij dit onderzoek werden betrokken - elk op hun wijze en tempo - een opmerkelijke inspanning hebben geleverd om tegemoet te komen aan de beschikkingen zoals die werden ingevoerd door de Salduz-regelgeving in 2011.

20. Dat dit bij sommige BID's beter verlopen is dan bij andere is echter een feit. Zo kon worden vastgesteld dat zij die op de hoogte waren van het bestaan van de diverse omzendbrieven die door het College van procureurs-generaal aan het onderwerp werden gewijd en ook over deze documenten als leidraad konden beschikken doorgaans tot een performante invulling kwamen van de betrokken regelgeving.

21. Andere BID's die het louter moesten stellen met de wetgeving als dusdanig dienden vaak zelf de nodige initiatieven aan de dag te leggen ter ontwikkeling van een tool voor hun medewerkers op het terrein. Uit het onderzoek komt naar voor dat - ondanks alle goodwill van de leidinggevenden van deze BID's - er bij het personeel toch wel wat misvattingen rezen bij de praktische toepassing van Salduz.

22. Zo kwam onder meer naar voor dat sommige medewerkers nog steeds niet duidelijk weten welk type van verhoor ze dienen te gebruiken bij het vaststellen van een bepaalde inbreuk. Voor de medewerkers van een BID waarvan de bevoegdheid ingebed is in het sociaal strafrecht werd dan weer vastgesteld dat sommigen moeilijkheden ondervinden met de verhouding tussen de vier sanctieniveaus waarin deze wetgeving voorziet versus de

overeenstemmende Salduz-categorieën voor verhoor van de overtreder in kwestie.

23. Ook kan worden gesteld dat de kennis van de Salduz-materie en de praktische toepassing ervan door de medewerker vaak de resultante is van de frequentie waarmee deze in zijn dagelijkse taakuitvoering hiermee in aanraking komt. De dienst of de afdeling waar hij deel van uitmaakt binnen zijn organisatie is hiervoor eveneens een bepalende factor.

24. Een ander discussiepunt dat werd opgeworpen betrof de opportuniteit tot het afnemen van een verhoor in het verlengde van vaststellingen gedaan in materies waar er door de wetgever aan het proces-verbaal een bijzondere bewijskracht werd toegekend. Zo poneren sommige medewerkers de stelling dat de vaststellingen ruimschoots volstaan en elk verhoor overbodig is, anderen stellen dan weer voorop dat het verhoor hoe dan ook dient plaats te vinden om te komen tot een inhoudelijk volledig onderzoek waarbij de rechten van de overtreder worden gewaarborgd. De te volgen werkwijze in dezen wordt echter doorgaans bepaald door de plaatselijke arbeidsauditoraten.

25. Een enkele BID maakte helemaal geen gebruik van de Salduz-regelgeving bij zijn tussenkomsten.

26. Binnen meerdere diensten wordt voorzien in een referentiepersoon die de materie opvolgt en op wie er eventueel een beroep kan worden gedaan voor bijstand ter voorbereiding van vooraf ingeplande verhoren.

4.2 Vorming van het personeel

4.2.1 Leidinggevend personeel

27. De wijze waarop de leidinggevendenden van enige vorming konden genieten is vrij uiteenlopend en verschilt van de ene tot de andere BID. Een aanzienlijk aantal leidinggevendenden stelde dat zij bij de opstart van Salduz geen enkele georganiseerde opleiding konden genieten en dus zelf het nodige initiatief aan de dag dienden te leggen om vertrouwd te raken met deze nieuwe materie. Vaak werden zij immers door hun algemene directie belast met de implementatie van deze nieuwe regelgeving in de schoot van hun organisatie. Sommigen onder hen namen dan zelf het initiatief om een opleiding of informatiesessie te gaan volgen maar in zekere zin is deze groep van leidinggevendenden doorgaans autodidact.

28. Andere BID's voorzagen niet alleen in een opleiding voor hun leidinggevendenden maar ook in een effectieve ondersteuning van de daaropvolgende implementatie van Salduz in hun organisatie. De wijze waarop deze opleiding werd ingevuld is vrij divers. Zo werd er bijvoorbeeld een beroep gedaan op de referentiemagistraat binnen het College van procureurs-generaal om enige informatie of voorlichting te verstrekken, werden er opleidingen gevolgd bij externe partners (het gaat doorgaans om een politieschool, een

andere BID, een parketmagistraat,...), werden de leidinggeevenden ingeschreven voor diverse studiedagen of workshops of nog werd er een interne opleiding verstrekt door de juridische dienst van de betrokken BID. Wanneer dit laatste het geval was, kunnen we ook vaststellen dat de bijdrage van deze juridische diensten zich doorgaans niet beperkte tot het louter verstrekken van een informatie- of vormingssessie, maar dat deze dienst de Salduz-materie ook van nabij opvolgt. Alle medewerkers binnen dergelijke organisaties kunnen ook permanent terecht bij deze dienst met praktische vragen of advies bij het voorbereiden van de Salduz-verhoren.

29. Ook de constructieve bijdrage die de SIOD leverde bij het opleiden van de leidinggeevenden van de BID's die actief zijn in het domein van het sociaal strafrecht moet hier zeker worden vermeld.

4.2.2 Uitvoerend personeel

30. Voor deze medewerkers werd eveneens opgemerkt dat de invulling van hun vorming op de meest verschillende wijze is verlopen.

31. Een onderscheid dient hierbij gemaakt tussen de medewerkers die in dienst traden na het in voege treden van de Salduz-wet. Zij kregen in het kader van een basisopleiding of een opleiding OGP doorgaans wel enige toelichting met betrekking tot Salduz. In de mate dat deze informatieverstrekking vaak ingebed was in een ruimer leerstofpakket, werd zij echter dikwijls als te marginaal en onafdoend ervaren om mee aan de slag te gaan in de praktijk. Zij die reeds werkzaam waren in hun organisatie voor het afkondigen van de betrokken wetgeving konden ofwel een interne vorming genieten die hen werd verstrekt door hun leidinggeevenden, ofwel de nodige kennis verwerven door deel te nemen aan studiedagen. Tevens werd er door sommige BID's een beroep gedaan op een externe partner zoals een politieschool of een gastspreker gespecialiseerd in deze materie.

32. Verder werd vastgesteld dat de vorming van deze personeelsleden binnen sommige BID's gefaseerd is verlopen. Zo werden in eerste instantie de medewerkers gevormd die vrijwel dagelijks overgaan tot het afnemen van verhoren en werden de overige medewerkers maar in een latere fase meer intensief bij het vormingsproces betrokken.

33. De perceptie van de medewerkers op de ontvangen voorlichting is erg verschillend. Een aanzienlijk aantal onder hen stelt dat de opleiding vaak te theoretisch was en er zelden teruggelinkt werd naar hun eigen bevoegdheidsdomein. Velen horen dan ook liever spreken over een informatie-sessie die hen werd verstrekt dan over een daadwerkelijk praktische vorming. Slechts een minderheid voelt zich voldoende gewapend om met Salduz aan de slag te gaan op het terrein.

34. Een grote meerderheid acht zich inderdaad niet in staat om alleen over te gaan tot het toepassen van de Salduz-regels bij de verhoren en voelt zich maar gerustgesteld in aanwezigheid van een collega waarvan zij menen dat hij of zij deze materie wel beheerst. Enkeligen voelen zich absoluut niet gewapend en houden er een gevoel van onbehagen op na bij het idee dat zij toch met Salduz in aanraking zouden kunnen komen.

4.3 Structuren

35. Door het merendeel van de BID's die betrokken werden bij dit onderzoek werd voorzien in het periodiek opvolgen van de Salduz-materie. Dit werd bijvoorbeeld ingevuld door het aanduiden van referentiepersonen die, al dan niet, deel uitmaken van de juridische dienst van de organisatie. Zij zijn een aanspreekpunt voor de andere medewerkers.

36. Anderen richtten in hun organisatie een platform of een kenniscentrum op dat - zij het dan in een ruimer kader - de beschikbare informatie permanent up-to-date houdt.

4.4 Bijscholing

37. Los van de georganiseerde informatie- of vormingssessies werd doorgaans ook werk gemaakt van enige bijscholing. Deze werd verzorgd in de schoot van de organisatie zelf via de bestaande structuren; zo niet, werd er een beroep gedaan op externe lesgevers of specialisten.

38. Punctuele kleinere aspecten die gepaard gaan met de Salduz-wetgeving worden doorgaans ter kennis gebracht van de medewerkers via interne berichtgeving of worden geagendeerd op vergaderingen en overlegmomenten.

4.5 Infrastructuur, logistieke voorzieningen en beschikbare documentatie

39. Het verhoor van de overtreder kan op diverse locaties doorgaan. Zowel de aard van de materie waarmee de BID is begaan, de ernst van de vastgestelde inbreuk alsook de wens van de overtreder om zich al dan niet te laten bijstaan door een raadsman, strekken ertoe dat het verhoor wordt afgenomen op de plaats van de vaststellingen, georganiseerd wordt in de kantoren van de BID dan wel - en dit vormt eerder een uitzondering - georganiseerd wordt in de gebouwen van de lokale of de federale politie.

40. Er dient te worden onderstreept dat de meeste BID's niet te maken krijgen met verhoren van het type Salduz 4 en er bijgevolg niet wordt voorzien in specifieke lokalen waar het vertrouwelijk overleg tussen een raadsman en de van zijn vrijheid beroofde cliënt kan doorgaan, noch in de mogelijkheid om over te gaan tot het afnemen van een videoverhoor.

41. De diensten van de AADA kunnen - zij het dan ook eerder marginaal - wel geconfronteerd worden met verhoren van het type Salduz 4. Daar waar nu nog doorgaans een beroep wordt gedaan op de infrastructuur en/of de inhoudelijke bijstand van de politie voor dit type verhoren, voorziet men naar de toekomst toe om zelf te beschikken over een eigen aangepaste infrastructuur. Dit is nu al het geval bij de opstart van nieuwbouwprojecten waarvan een recente realisatie trouwens getuigt.

42. Binnen dezelfde setting is er bij de BID's doorgaans geen behoefte om te beschikken over de toepassing Salduz-web en is ook het telefoonnummer van de Salduz-permanentie voor velen een abstract gegeven. Een uitzondering hierop vormen de AADA en de Kansspelcommissie. De dienst opsporingen van de AADA beschikt inderdaad in sommige van zijn afdelingen wel over deze toepassing. In de mate dat er binnen de controlecel van de Kansspelcommissie ook enkele politiemensen aanwezig zijn, hebben ook zij toegang tot Salduz-web via hun korps van oorsprong.

43. De documentatie waarover men in de BID's beschikt met betrekking tot de Salduz-regelgeving wordt soms als ontoereikend ervaren. Een duidelijk knelpunt dat vrijwel door alle diensten naar voor werd geschoven is het gegeven dat zij geen rechtstreekse bestemming zijn van de omzendbrieven van het College van procureurs-generaal die aan deze thematiek (en andere) worden gewijd. Bovendien is gebleken dat een aanzienlijk aantal respondenten, op alle niveaus, helemaal niet op de hoogte bleek te zijn van het bestaan van deze omzendbrieven maar dit vernam doorheen dit onderzoek zelf.

44. Los hiervan werden door de meeste BID's wel diverse communicatiekanalen in plaats gesteld zoals SharePoint, interne mailberichtgeving en documentatieplatformen allerhande waarop enige informatie kan worden aangetroffen en die ook 'up-to-date' wordt gehouden. Punctuele overlegmomenten met de medewerkers alsook werkvergaderingen met externe partners¹ moeten toelaten punctuele problemen in een ruimere context aan te kaarten en verder mee te blijven in het verhaal.

45. Lovenswaardig is de inspanning van sommige BID's² die voor hun personeel een praktische geheugensteun ontwikkelden. Uit het onderzoek komt immers duidelijk naar voor dat de loutere vormings- of informatiesessie waarin door de organisatie werd voorzien door de medewerkers doorgaans als onvoldoende wordt ervaren. Zij zijn vragende partij voor het ontvangen van een naar de praktijk gerichte geheugensteun die bij voorkeur de koppeling dient te maken tussen de bevoegdheden van de organisatie waarvan ze deel uitmaken en de wijze waarop Salduz zich hierop ent.

.....

¹ Zoals de vergaderingen die tussen de sociale inspectiediensten, arbeidsauditeurs en andere partners belegd worden binnen de arrondissementele cellen.

² Hier kan onder meer, maar zeker niet beperkend, worden verwezen naar het BIPT, het FAVV,...

5. Aandachtspunten

46. De leidinggevendenden stelden dat zij niet systematisch bestemming zijn van de diverse omzendbrieven en dat hun medewerkers geen gewag maakten van onoverkomelijke pijnpunten bij de toepassing van de Salduz-regelgeving.

47. De ambtenaren op het terrein zijn van mening dat de verhoren met meer diepgang moeten worden voorbereid, wat soms tot gevolg heeft dat er minder capaciteit beschikbaar is voor controles op het terrein. Zij dringen aan op het ontvangen van een aanvullende en bij voorkeur meer praktisch georiënteerde vorming inzake Salduz.

48. Meer specifiek wat betreft de BID's die begaan zijn met het sociaal strafrecht: zij claimen het ontwikkelen van een set standaardformulieren die zowel bruikbaar zijn doorheen hun dagdagelijks terreinwerk als voor de gecoördineerde acties die worden opgezet door de SIOD.

5.1 Kwaliteitscontrole

49. Hoewel het Vast Comité P meent dat het aan de opsteller van het proces-verbaal is om de wettelijke Salduz-bepalingen correct toe te passen, heeft het tot zijn tevredenheid vernomen dat de hiërarchie van de opsteller van het proces-verbaal controles uitvoert.

50. Deze hiërarchie wordt door het openbaar ministerie ingelicht over de resultaten van de door haar ondergeschikten gevoerde onderzoeken en maakt geen gewag van opmerkingen over de toepassing van de wettelijke Salduz-bepalingen. Bijgevolg kan worden beschouwd dat de ambtenaren op het terrein hun verplichtingen correct uitvoeren.

5.2 Gebruikte modellen

51. Vooreerst dient te worden gesteld dat allen een heuse inspanning hebben geleverd om een aantal modellen - de ene al betere dan de andere - te ontwikkelen die, volgens de Dienst Enquêtes van het Vast Comité P, mits enkele aanpassingen, allemaal beantwoorden aan de richtlijnen van het College van procureurs-generaal.

52. Dankzij het onderzoek van de Dienst Enquêtes konden ook enkele fouten worden rechtgezet. Zo werd in één van de bezochte BID's vastgesteld dat de documenten in beide landstalen niet alleen formeel maar voornamelijk ook inhoudelijk verschilden waardoor de correcte toepassing van Salduz op verschillende snelheden draaide. Aan een andere BID werd gevraagd om in te grijpen omdat er onduidelijkheid bleek te bestaan over de Salduz-categorie waarin bepaalde overtreders dienden gehoord te worden.

6. Aanbevelingen

53. Het Vast Comité P meent de volgende aanbevelingen te kunnen suggereren.
54. De BID's verzoeken om zich te wenden tot het College van procureurs-generaal opdat alle partijen voordeel zouden kunnen trekken uit elkaars expertise om zo te komen tot een inhoudelijke uniformiteit in de drie landstalen voor de diverse modellen. Daar het van oordeel is dit initiatief te moeten steunen, zal het Vast Comité P het College van procureurs-generaal inlichten over de vermoedelijke stappen die de verschillende BID's te zijnen aanzien zullen ondernemen.
55. Tegemoetkomen aan de wens van de ambtenaren om aanvullende vorming te genieten en te kunnen beschikken over praktisch georiënteerde richtlijnen. Deze richtlijnen kunnen beschikbaar gesteld worden op een documentatie-platform dat fungeert als een consulteerbare praktijkgerichte geheugensteun.
56. Een standpunt innemen over de noodzaak om in alle omstandigheden over te gaan tot het verhoor van de overtreders, en dit zelfs als de vaststellingen onomstotelijk vaststaan. Het Vast Comité P verlaat zich op dit punt met vertrouwen op het College van procureurs-generaal dat niet zal nalaten om instructies te geven aan de dames en heren procureurs des Konings en aan de dames en heren arbeidsauditeurs. In het kader van dossiers die niet of niet meer behoren tot de bevoegdheid van de magistratuur, zal de hiërarchie van de BID's een standpunt dienen in te nemen.
57. Meer specifiek, wat betreft de SIOD als overkoepelend orgaan voor andere BID's in de strijd tegen illegale arbeid en sociale fraude moet er nog meer op worden toegezien dat elk van die BID's (Algemene Directie Sociale inspectie, TSW) beschikt over modellen die specifiek voor hen zijn. De oprichting van een werkgroep waaraan leden van alle betrokken BID's zouden deelnemen, zou ongetwijfeld bijdragen tot de verwezenlijking van deze aanbeveling.